

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Programmadirectie Duurzame Mobiliteit,
Voertuigemissies en Brandstoffen
t.a.v. dhr. ir. K.L. Hansma
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

Onderwerp

Reactie op verzoek om HUF-toets
wijziging Regeling energie vervoer

Datum
24.09.2021

Kenmerk
NEA-2020/18945

Bijlage(n)
2

Uw brief
21.07.2021

Uw kenmerk
-

Afschrift

Geachte heer Hansma,

Op 21 juli 2021 ontving het bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: de NEa) van het ministerie het verzoek om de voorgenomen wijziging van de Regeling energie vervoer (hierna: de Regeling) in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (hierna: RED II) en de uitvoering van het Klimaatakkoord te toetsen op handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheid.

De voorgenomen wijziging vormt een uitwerking van de voorstellen tot wijziging van de Wet milieubeheer (hierna: de Wm) en het Besluit energie vervoer (hierna: het Besluit), die eerder ter toetsing aan de NEa zijn voorgelegd. De resultaten daarvan zijn op 4 maart 2020 en 18 januari 2021 aan het ministerie verzonden.

Met deze brief zendt de NEa u de resultaten van de HUF-toets. Daarin wordt tevens gereageerd op het verzoek van de (voormalig) staatssecretaris om expliciet te kijken naar eventuele risico's, verbonden aan de vermenigvuldigingsfactor van 1,2 voor hernieuwbare energie die aan luchtvaart wordt geleverd. Bijlage 1 bevat aanvullende, inhoudelijke bevindingen. In bijlage 2 staan de opmerkingen van stilistische aard. De NEa verzoekt u deze bevindingen te betrekken bij het vaststellen van de definitieve tekst van de Regeling, die vanaf 1 januari 2022 geldt.

Bevindingen

De huidige systematiek kent een jaarverplichting voor ondernemingen die benzine en diesel uitslaan tot verbruik aan de Nederlandse markt voor vervoer. Op basis daarvan zijn deze ondernemingen per kalenderjaar hernieuwbare brandstofeenheden verschuldigd. Het verschuldigde aantal komt overeen met een vastgesteld percentage van de energie-inhoud van de door hen tot verbruik uitgeslagen benzine en diesel. Per 1 januari 2022 moet ook de tot

verbruik uitgeslagen hoeveelheid zware stookolie bij de berekening van de omvang van de jaarverplichting worden betrokken.

Hernieuwbare brandstofeenheden kunnen door middel van inboeking van hernieuwbare energie worden verkregen. Op dit moment kunnen vloeibare biobrandstof, gasvormige biobrandstof en elektriciteit onder voorwaarden in het register ingeboekt worden. De voorgelegde wijziging van de Regeling maakt het ook mogelijk om waterstof in te boeken als een gasvormige hernieuwbare brandstof, mits deze waterstof door garanties van oorsprong voor andere gassen wordt vergoed. Het betreft waterstof die aan de pomp geleverd wordt. Over de inboekbaarheid van groene waterstof in de raffinage is nog geen definitief besluit genomen. Dit zal niet eerder dan in de volgende aanpassing van de Regeling of het Besluit geregeld worden.

Verder worden de opties om LNG en methanol in te boeken verbreed met een inboekbevoegdheid voor aantoonbaar aanwezige hoeveelheden methanol in geleverde benzine (vloeibare biobrandstof) en geleverde hoeveelheden LNG, die boekhoudkundig door garanties van oorsprong voor gas uit hernieuwbare energiebronnen worden vergoed. Voorwaarde voor inboeking is wel dat de inboeker kan aantonen dat ter grootte van de inboeking een hoeveelheid methanol of LNG uit aardgas is vervaardigd, dat aan het gastransportnet in Nederland is onttrokken.

De NEa ziet deze verruiming als een kans om het gebruik van hernieuwbare energie te stimuleren, maar benadrukt dat een goede uitvoering van haar taken afhankelijk is van voldoende kennis, middelen en capaciteit. De kennis van waterstof(ketens) is beperkt en moet nog worden opgebouwd, terwijl de nieuwe wet- en regelgeving al op 1 januari 2022 in werking treedt. Daarnaast maken de verschillende opties om methanol en LNG, onder elk hun eigen voorwaarden in te boeken, de uitvoering ingewikkeld. Het is een uitdaging om deze wet- en regelgeving op korte termijn duidelijk aan de doelgroep uit te leggen en de naleving daarvan goed te controleren. De NEa zet zich daar graag voor in.

Tenslotte is van belang dat de inboekbaarheid van methanol en LNG soms afhankelijk is van garanties van oorsprong andere gassen, die op dit moment nog niet bestaan. Een wijziging van de Regeling garanties van oorsprong, waarvoor EZK de verantwoordelijkheid draagt, is dan ook een randvoorwaarde voor inboeking. De NEa verzoekt er op toe te zien dat die regeling gelijktijdig in werking treedt en dat de gebruikte terminologie in beide regelingen op elkaar aansluit, opdat inboeking van methanol en LNG mogelijk is en de daartoe geschapen mogelijkheid geen loze huls.

Resultaten m.b.t. factor 1,2 voor aan luchtvaart geleverde brandstoffen.

De Regeling legt een factor vast voor aan luchtvaart geleverde vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof. Bij inboeking daarvan in het register wordt het aantal hernieuwbare brandstofeenheden ter grootte van de energie-inhoud van die brandstoffen met een factor 1,2 vermenigvuldigd. De factor dient als stimulans om de levering van hernieuwbare energie aan en het gebruik daarvan in de luchtvaartsector te vergroten. De (voormalig) staatssecretaris heeft de NEa expliciet verzocht naar het risico van toepassing van deze factor te kijken. Daarbij werd met name bedoeld op het risico dat de toepassing daarvan zou leiden tot een dusdanige toename van de inzet van hernieuwbare energie in die sector dat de nationale en internationale doelstellingen voor hernieuwbare energie in het gedrang zouden komen, net zoals destijds als gevolg van de inboeking van geleverde hernieuwbare energie ten behoeve van het gebruik daarvan door zeevaartschepen het geval was.

Op basis van de verstrekte informatie schat de NEa in dat dit risico zeer beperkt is. In tegenstelling tot "zeevaart" valt de bestemming "luchtvaart" onder de definitie van "vervoer". Geleverde hernieuwbare energie aan luchtvaart draagt daarom bij aan het nakomen van de reductieverplichting uit de Richtlijn brandstofkwaliteit (FQD). Bovendien mag geleverde hernieuwbare energie aan luchtvaart onder RED II worden betrokken bij het berekenen van de mate waarin Nederland aan het algemeen en het bijzonder bindend streefcijfer voor vervoer voldoet.

Relevant is wel dat voor de meeste andere bestemmingen een factor 1 geldt. Dit verschil zorgt ervoor dat voor het inboeken van geleverde hernieuwbare energie aan luchtvaart meer hernieuwbare brandstofeenheden (factor 0,2) worden verkregen dan voor het inboeken van dezelfde hoeveelheid aan wegvervoer. Met andere woorden: hernieuwbare brandstofeenheden voor leveringen aan luchtvaart vertegenwoordigen een lagere hoeveelheid hernieuwbare energie. Wanneer die hernieuwbare brandstofeenheden worden ingezet om aan de jaar- en reductieverplichting te doen, wordt er feitelijk minder hernieuwbare energie ingezet dan bij een factor 1 het geval zou zijn. Omdat de FQD en RED II juist wel uitgaan van die fysieke prestatie, kan als gevolg van de toepassing van deze factor een gat ontstaan. Doordat het overgrote deel wel meetelt, lijkt de omvang van het gat beperkt.

De toepassing van de factor is in tijd gelimiteerd. Luchtvaart maakt slechts tot 2025 onderdeel uit van deze systematiek. Bovendien zijn als gevolg van de specifieke kwaliteitseisen maar weinig brandstoffen geschikt voor het gebruik in de luchtvaart. Een plotselinge toestroom van hernieuwbare energie in de luchtvaart wordt dan ook niet direct verwacht, maar pas na 2025, in de tweede helft van dit decennium. In het geval van een eerdere, exponentiële toename van het aanbod aan luchtvaartbrandstof kan de factor door middel van een wijziging van de Regeling alsnog worden aangepast.

Tenslotte

Het bestuur van de NEa dankt u voor voorleggen van de Regeling en verzoekt u de ingebrachte opmerkingen bij het vaststellen van de definitieve tekst van de Regeling te betrekken.

Hoogachtend,

namens het Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit,

drs. M.P.C. Bressers
Directeur-Bestuurder

Datum:

2021.09.29

10:25:18 +02'00'

Bijlage 1: opmerkingen over uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en fraudebestendigheid

algemene opmerkingen vooraf

1. Op verschillende plaatsen in de regeling komt de term "binnenschip" voor, terwijl in het besluit en de wet consequent van "binnenvaartschip" wordt gesproken. Aanbevolen wordt in de regeling een eventueel onderscheid te verduidelijken en toe te lichten wat onder "binnenschip" valt. Daarnaast wordt aangeraden toe te lichten wat het verschil tussen deze begrippen en "zeevaart" is.
2. De Regeling gebruikt zowel de term "verificatieverklaring hernieuwbare brandstof" als "verklaring hernieuwbare brandstof". Aanbevolen wordt consequent te spreken van "verificatieverklaring hernieuwbare brandstof".
3. In de tekst van en toelichting bij de regeling komen verschillende aanduidingen voor een garantie van oorsprong voor:
 - a. garanties van oorsprong voor gas uit hernieuwbare energiebronnen;
 - b. garanties van oorsprong voor niet-netlevering voor gas uit hernieuwbare energiebronnen;
 - c. garanties van oorsprong andere gassen
 - d. garanties van oorsprong niet-netlevering (in afwijking van *garantie van oorsprong voor niet netlevering*)
 - e. garanties van oorsprong duurzame elektriciteit
 - f. garanties van oorsprong groen gas (alleen in toelichting)
 - g. garanties van oorsprong elektriciteit uit hernieuwbare bronnen voor niet-netlevering (alleen in toelichting)

De Regeling daarentegen definieert alleen een "garantie van oorsprong" en een "garantie van oorsprong voor niet-netlevering". Het gebruik van verschillende termen zonder nadere uitleg, roept de vraag op wat het verschil tussen deze garanties van oorsprong is. Aanbevolen wordt dit verschil te verduidelijken.

definities in artikel 1 van de Regeling

4. De Regeling geeft in artikel 1 een definitie van "directe lijn". Diezelfde definitie staat al in het Besluit. De opname van een definitie in de Regeling lijkt daarom overbodig.
5. Een directe lijn wordt in artikel 1 gedefinieerd als: "een of meer leidingen voor het transport van gas of elektriciteit <....>". Het begrip "leiding" wordt in de Gaswet gebruikt Artikel 1, eerste lid, onderdeel ar, van de Elektriciteitswet 1998 kent deze term niet, maar de term "verbinding". Voorgesteld wordt achter de zinsnede "een of meer leidingen" de woorden "of verbindingen" toe te voegen, zodat de terminologie in overeenstemming is met de Elektriciteitswet 1998.

6. De definitie van "directe lijn" in artikel 1 van de Regeling wijkt af van de definitie daarvan in de Gaswet en de Elektriciteitswet. Zo mag de geïsoleerde verbruiker volgens die definities zelf geen producent zijn en de leiding niet gelegen binnen dezelfde installatie gelegen zijn. Voorgesteld wordt te toe te lichten waarom van deze definities in die wetten wordt afgeweken en - waar nodig - de definitie aan te vullen.
7. Een massabalans wordt in artikel 1 van de Regeling gedefinieerd als: "een boekhouding die een getrouwe weergave geeft van de in- en uitgaande stromen en voorraad van de *duurzame biobrandstoffen* van een onderneming op een locatie gedurende een bepaalde periode, als onderdeel van een door de inboekter gehanteerd duurzaamheidssysteem. De definitie refereert alleen aan "duurzame biobrandstoffen". Het massabalanssysteem is op grond van artikel 30, eerste lid, van de Richtlijn hernieuwbare energie (RED II), echter ook verplicht voor vloeibare biomassa, biomassa-brandstoffen en andere brandstoffen die in aanmerking komen om te worden meegeteld bij de berekening van de in artikel 27, lid 1, onder b), bedoelde teller, wanneer zij in aanmerking worden genomen voor de in de artikelen 23 en 25 en in artikel 29, lid 1, eerste alinea, onder a), b), en c), bedoelde doeleinden. Artikel 27 van de Richtlijn bepaalt dat voor de berekening van de teller, zijnde de hoeveelheid energie uit hernieuwbare bronnen die voor de toepassing van de van artikel 25, lid 1, eerste alinea, in de vervoerssector wordt verbruikt, rekening wordt gehouden met de energie-inhoud van alle soorten energie uit hernieuwbare bronnen die aan alle vervoersectoren worden geleverd, met inbegrip van de aan de weg- en spoorvervoersectoren geleverde hernieuwbare elektriciteit. Het lijkt er daarom op dat de massabalanssystematiek ook voor hernieuwbare brandstoffen verplicht gesteld is en niet alleen voor biobrandstof. Aangeraden wordt in dat geval de woorden "en hernieuwbare brandstoffen" definitie van massabalans uit te breiden met "hernieuwbare brandstoffen".

Artikel 2 van de Regeling

8. Artikel 2 van de Regeling omschrijft wat de onderste verbrandingswaarde is van de geleverde brandstof of biobrandstof, waarvoor bijlage III van de richtlijn geen energie-inhoud kent. Voorgeschreven wordt dat de leverancier tot eindverbruik dan wel de inboekter de energie-inhoud ten behoeve van het bestuur van de NEa aantoonst met behulp van een erkende methode voor het vaststellen van de verbrandingswaarde van de brandstof of de biobrandstof. Daarnaast moet de energie-inhoud bepaald zijn door een volgens ISO/IEC 17025 geaccrediteerd laboratorium en representatief zijn. De NEa vraagt zich af of onder de term "brandstof" in dit artikel ook "hernieuwbare brandstof" wordt verstaan. Daarnaast vraagt de NEa zich af of voldoende duidelijk is welke methodes erkend zijn en hoe bepaald wordt wat representatief is. Aanbevolen wordt deze punten nader toe te lichten.

Artikel 3 van de Regeling

9. Artikel 3, eerste lid, van de Regeling bepaalt welke gegevens het ministerie minimaal moet verstrekken aan het bestuur van de NEa om de uitslag tot verbruik vast te stellen. De tekst van het artikellid bevat twee keer de term "respectievelijk". Voorgesteld wordt om deze term één keer te vervangen door een synoniem. Daarnaast wordt aangegeven dat de te verstrekken lijst vergunninghouders voor een accijnsgoederenplaats voor minerale oliën, geregistreerd geadresseerden voor minerale oliën en importeurs, die meer dan 500.000 liter benzine en diesel uitslaan tot verbruik. Blijkens de tekst behoeven dergelijke

ondernemingen die zware stookolie uitslaan tot verbruik niet in de lijst te worden opgenomen. Is dat de bedoeling?

Artikel 3a van de Regeling

10. Artikel 3a, eerste lid, van de Regeling verplicht Onze Minister om op verzoek van het bestuur van de NEa informatie te verstrekken over welke ondernemingen benzine, diesel of zware stookolie aan binnenschepen leveren, inclusief de geleverde hoeveelheden. Op grond van het tweede lid voert Onze Minister daartoe ten minste een gegevensanalyse uit, nadat hij daartoe de benodigde gegevens heeft ontvangen van de NEa. Onduidelijk is waaruit die analyse minimaal moet bestaan. Voorgesteld wordt dit in de Regeling nader toe te lichten.

Artikel 4 van de Regeling

11. Op grond van artikel 4 van de Regeling moet de leverancier tot eindverbruik zijn uitslag tot verbruik van benzine, diesel en zware stookolie invoeren en daarbij de bestemming van de brandstof invoeren. Niet duidelijk is hoe nauwkeurig de leverancier tot eindverbruik moet zijn. Voor de NEa lijkt met name het onderscheid tussen binnenvaart (wel jaarverplichting) en zeevaart (geen jaarverplichting) relevant en de bestemming stationaire toepassingen (in verband met reductieverplichting). Aangeraden wordt te verduidelijken welk onderscheid gemaakt moet worden.

Artikel 5 van de Regeling

12. Met de voorgestelde wijziging komt artikel 5 van de Regeling te vervallen. Dit artikel bevat nu de verplichting om bewijsmateriaal te overleggen, waaruit blijkt dat aan andere bestemmingen wordt geleverd dan bedoeld in het huidige artikel 9.8.1.2 van de Wm. Wanneer een leverancier tot eindverbruik die bestemming kan aantonen, mag de hoeveelheid van de uitgeslagen hoeveelheid volgens gegevens van de Belastingdienst worden afgetrokken en behoeft de leverancier tot eindverbruik die hoeveelheid niet in het register in te voeren. De NEa vraagt zich af of onder de voorgestelde regelgeving voor de bestemming zeevaart/luchtvaart niet tevens een soortgelijke bewijslast moet gelden en of daarvoor een artikel voorgesteld moet worden.

Artikel 6 van de Regeling

13. Artikel 6, eerste lid, van de Regeling schrijft voor dat de hoeveelheid vloeibare biobrandstof die wordt ingeboekt, de fysieke hoeveelheid in liters bij een temperatuur van 15 °C is, dan wel de fysieke hoeveelheid in kilogrammen, die blijkens de bedrijfsadministratie van de locatie van de inboeker is geleverd aan de Nederlandse markt. De NEa vraagt zich af of onder het begrip "de bedrijfsadministratie van de locatie van de inboeker" tevens de bedrijfsadministratie van "een andere locatie valt, voor zover certificering zich over die locatie uitstrekt".
14. Artikel 6, derde lid, van de Regeling bepaalt dat bij vermenging in een opslagtank van een tastbare hoeveelheid vloeibare biobrandstof met een hoeveelheid vloeibare fossiele brandstof, de biobrandstof bij deellieferingen uit de gemengde hoeveelheid in gelijke percentages aan die deellieferingen wordt toegekend. Aangeraden wordt te benadrukken dat dit een uitzondering betreft op de regel dat de levering van een fysieke biobrandstof

aan de Nederlandse markt voor vervoer moet worden aangetoond. Tevens wordt voorgesteld de zinssnede "deelleveringen uit de gemengde hoeveelheid" te vervangen door "deelleveringen uit dat mengsel".

Artikel 6a van de Regeling

15. Artikel 6a, eerste lid, bepaalt dat – in afwijking van artikel 6, vierde lid, de hoeveelheid ingeboekte vloeibare biobrandstof is:
- a) de hoeveelheid ingeboekte vloeibare biobrandstof de aantoonbaar aanwezige hoeveelheid methanol in liters bij een temperatuur van 15 °C in een geleverde benzine; dan wel
 - b) de geleverde hoeveelheid LNG in kilogrammen, die door garanties van oorsprong voor gas uit hernieuwbare energiebronnen boekhoudkundig wordt vergroend, voor zover de inboeker kan aantonen dat ter grootte van de inboeking een hoeveelheid methanol of LNG uit aardgas is vervaardigd, dat aan het gastransportnet in Nederland is onttrokken.

Het artikellid is erg lang en daardoor moeilijk leesbaar. Voorgesteld wordt daarom ten behoeve van het verbeteren van de leesbaarheid de onderdelen a en b (zoals hierboven genoemd) aan te brengen. Ook wordt geadviseerd in de toelichting te verduidelijken wat onder de term "vergroend" wordt verstaan. Een nadere definitie hiervan in de voorgestelde tekst in artikel 1 van de Regeling, ontbreekt.

16. Artikel 6a, tweede lid, van de Regeling luidt:

"voor de bepaling van de omvang in liters bij een temperatuur van 15 °C, dan wel de hoeveelheid in kilogrammen van de garanties van oorsprong, bedoeld in het vijfde lid, wordt de inhoud in MWh uitgedrukt in MJ en gedeeld door de bovenste verbrandingswaarde van 35,17 MJ/l15 [omrekenfactor l15 methanol met conversieverlies 0.8], onderscheidenlijk MJ/kg [omrekenfactor kg LNG zonder conversieverlies]."

De verwijzing naar het vijfde lid van artikel 6a is onjuist, omdat dit artikellid niet bestaat. Verzocht wordt het juiste artikellid op te nemen. Verder geeft de NEa mee dat ook bij LNG sprake kan zijn van conversieverlies, terwijl het artikellid alleen voor methanol geldt.

17. Artikel 6a, derde lid, van de Regeling bepaalt dat voor het aantonen dat de geleverde benzine een hoeveelheid methanol bevat, de inboeker aan de eisen in bijlage 2 voldoet. Deze bijlage bevat ook eisen voor het aantonen van LNG, bijvoorbeeld over een onderbouwing met facturen. LNG wordt ten onrechte niet in dit artikellid genoemd.
18. Artikel 6a, vierde lid, van de Regeling bepaalt dat een geleverde hoeveelheid methanol of LNG, bedoeld in het eerste lid, niet ook als een vloeibare hernieuwbare brandstof ingeboekt mag worden, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel a onderscheidenlijk c.. De NEa verzoekt dit artikellid ook van toepassing te laten zijn op daadwerkelijke bio methanol / bio-LNG.

Artikel 7 van de Regeling

19. Artikel 7, tweede lid, van de Regeling bepaalt dat bij een levering van een gasvormige biobrandstof met behulp van een directe lijn, de in te boeken hoeveelheid gasvormige biobrandstof is, de geleverde hoeveelheid biogas in kilogrammen die door garanties van oorsprong voor niet-netlevering voor gas uit hernieuwbare energiebronnen boekhoudkundig vergoend wordt. In dit artikel wordt zonder definiëring het begrip biogas geïntroduceerd. Aanbevolen wordt dit begrip in de Regeling te verduidelijken.
20. Op grond van artikel 7, vijfde lid, onderdeel b, van de Regeling hebben garanties van oorsprong en garanties van oorsprong voor niet-netlevering op het moment van inboeken een einddatum van geldigheid die binnen of na de einddatum van de bij de inboeking opgegeven periode van levering van gas of biogas valt. De datum van inboeken is irrelevant. Van belang is verder dat de einddatum van geldigheid op de GVO niet binnen de periode van levering ligt, maar op of na de einddatum van de bij inboeking opgegeven periode van levering. Voorgesteld wordt – in lijn met de bijlagen – het woord “binnen” te vervangen door “op”. Daarnaast raad de NEa aan te verduidelijken dat het biogas geproduceerd moet zijn voor levering van CNG.
21. Ingevolge artikel 7, zesde lid, van de Regeling wordt voor de bepaling van de omvang in kilogrammen van de garanties van oorsprong, bedoeld in het derde en vierde lid, de inhoud in MWh uitgedrukt in MJ en gedeeld door de bovenste verbrandingswaarde van [...] MJ/kg. Opgemerkt wordt dat de waarde ontbreekt en nog nader moet worden ingevuld.

Artikel 8 van de Regeling

22. Artikel 8, eerste lid, schrijft voor wat de in te boeken hoeveelheid vloeibare hernieuwbare brandstof is, die door garanties van oorsprong andere gassen boekhoudkundig wordt vergoend. Opgemerkt wordt dat de term “garanties van oorsprong andere gassen” niet gedefinieerd is in de Regeling en verduidelijking behoeft. Verder is de formulering van deze eis in dit lid anders dan de formulering in bijlage 8 over de verificatieverklaring vloeibare hernieuwbare brandstof. Daarin staat de eis dat deze brandstoffen met hernieuwbare waterstof zijn vervaardigd. Vanwege deze discrepantie is het onduidelijk of het mogelijk is brandstoffen in te boeken die uit fossiele waterstof zijn geproduceerd, voor zover daar een garantie van oorsprong voor overige gassen tegenover staat.
23. Op grond van artikel 8, tweede lid, onderdeel b, van de Regeling hebben garanties van oorsprong voor andere gassen een einddatum van geldigheid die binnen of na de einddatum van de bij de inboeking opgegeven periode van levering valt. Van belang is dat de einddatum van geldigheid op de GVO niet binnen de periode van levering ligt, maar op of na de einddatum van de bij inboeking opgegeven periode van levering. Voorgesteld wordt – in lijn met de bijlage 8 – het woord “binnen” te vervangen door “op”. Datzelfde wordt voorgesteld voor artikel 8a, derde lid, onderdeel b, van de Regeling.

Artikel 9 van de Regeling

24. Artikel 9 is zeer beknopt en mist daardoor overeenkomstig de artikelen 6 t/m 8a een nadere uitwerking van eisen die er wel lijken te zijn, blijkens de eisen aan de verificatie van een hoeveelheid ingeboekte elektriciteit in bijlage 8 onder E. Dat betekent dat de verificateur

deze eisen wel controleert, maar de NEa er niet op kan handhaven wanneer de inboeker niet aan deze nadere eisen voldoet. De handhavingsmogelijkheid beperkt zich immers tot de eisen zoals die nu in artikel 9 zijn vastgelegd.

25. Artikel 9 van de Regeling bepaalt dat de hoeveelheid geleverde elektriciteit die wordt ingeboekt, de hoeveelheid in kWh is die blijkt uit de meter van het bemeterd leverpunt. De NEa vraagt zich af waarom er op grond van artikel 10, zesde lid, onderdeel b en c en artikel 10, derde lid, van het Besluit energie vervoer geen aanvullende regels gesteld zijn voor het aantonen van geleverde elektriciteit aan binnenvaartschepen door een onderneming die de elektriciteit levert met behulp van een accupakket of elektrolyt en elektriciteit geleverd door openbaar vervoersdiensten?

Artikel 10 van de Regeling

26. Artikel 10, tweede lid, van de Regeling bepaalt dat de inboeker elk kwartaal zijn voorraadverloop controleert en het totaal van inboeking per soort geleverde hernieuwbare energie. Voorgesteld wordt daaraan de eis te koppelen dat een inboeker ook controleert of zijn inboeking aansluiten bij de overige bedrijfsadministratie, zoals inkoop- en verkoopadministratie en de financiële administratie.
27. Op grond van artikel 10, tweede lid, van de Regeling controleert de inboeker elk kwartaal zijn voorraadverloop per soort hernieuwbare energie, waarbij de eindvoorraad gelijk is aan de beginvoorraad, opgeteld met het saldo van de leveringen van hernieuwbare energie vervoer in die periode. Opgemerkt wordt dat niet elke inboeker, bijvoorbeeld een inboeker die elektriciteit levert, over een voorraad(verloop) beschikt. De NEa verzoekt de tekst hierop aan te passen.

Artikel 11 van de Regeling

28. Artikel 9.7.4.4 van de Wm bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur soorten hernieuwbare brandstof kunnen worden aangewezen waarvan, onder bij of krachtens die maatregel te stellen voorwaarden, de energie-inhoud wordt vermenigvuldigd met een bij ministeriële regeling vastgestelde factor. Op grond van het eerste lid van artikel 11, eerste lid, van de Regeling bedraagt deze factor tweeënhalf. Onduidelijk is waar de Regeling hernieuwbare brandstoffen aanwijst, waarvoor deze factor geldt.
29. Artikel 11, tweede lid, van de Regeling bepaalt dat voor het gedeelte van de geleverde elektriciteit dat de inboeker op locatie aantoonbaar uit hernieuwbare bronnen heeft opgewekt, het volledige gedeelte energie-inhoud, bedoeld in artikel 9.7.4.6, derde lid, van de Wm, voor leveringen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, wordt gebruikt. De tekst maakt niet duidelijk hoe dit wordt aangetoond. Verzocht wordt dit te verduidelijken. Daarnaast verwijst het artikel naar leveringen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Regeling. Het voorstel bevat echter geen eerste lid.

Artikel 15 van de Regeling

30. Artikel 15, eerste lid, onderdeel a, van de Regeling bepaalt dat de verificateur hernieuwbare brandstof de verificatieverklaring hernieuwbare brandstof in het register hernieuwbare energie vervoer beheert. Soortgelijke verplichtingen gelden op grond van artikel 16, eerste

lid, onderdeel a en artikel 17, eerste lid, onderdeel a, voor de dubbeltellingsverificateur en de inboekverificateur ten aanzien van de dubbeltellingsverklaring en de inboekverificatieverklaring. Niet nader omschreven is wat concreet onder dit beheer wordt verstaan.

31. Artikel 15, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling bepaalt dat de verificateur hernieuwbare brandstof een deugdelijke boekhouding bijhoudt van de verificatie hernieuwbare brandstof en het verificatieproces. Soortgelijke bepalingen gelden op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel c en artikel 17, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling. De NEa benadrukt dat inherent aan de wet- en regelgeving is dat de boekhouding deugdelijk moet zijn. Ook is vanzelfsprekend dat de verificatiestappen duidelijk zijn, keuzes gemotiveerd en verslaglegging voldoende gedetailleerd, zodat navolgbaar is hoe een verificateur tot zijn bevindingen is gekomen. Deze termen voegen derhalve niet veel toe aan hetgeen van de boekhouding van een verificateur mag worden verwacht.
32. Artikel 15 van de Regeling bevat geen verplichting voor de verificateur om melding te doen van gevallen waarin geen verklaring wordt afgegeven. Een verplichting om dergelijke meldingen te verrichten of een rapport van bevindingen op te stellen en aan de NEa toe te zenden vergroot het inzicht in risico's. Het invoeren van een dergelijke verplichting lijkt de NEa wenselijk.
33. Artikel 15, derde lid, van de Regeling bepaalt dat de verificateur hernieuwbare brandstof alle gegevens en documentatie met betrekking tot de verificatie gedurende vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de verificatie betrekking heeft, bewaart. De verificatie hernieuwbare brandstof lijkt niet aan een kalenderjaar gekoppeld te zijn. Daarom wordt voorgesteld de zinsnede "waarop de verificatie betrekking heeft" door "waarin de verificatie is verricht" te vervangen.

Artikel 20 van de Regeling

34. Artikel 20, eerste lid, van de Regeling bepaalt dat de onderneming bij aanvraag van een rekening met inboekfaciliteit langs elektronische weg een overzicht van de administratieve organisatie verstrekt. De tekst vermeldt niet welke elektronische weg wordt opengesteld.

Artikel 22 van de Regeling

35. Artikel 22, eerste lid, van de Regeling verplicht een rekeninghouder wijzigingen van de gegevens, bedoeld in artikel 19, tweede lid en artikel 20, tweede lid, onderdeel a, c en d te melden. De NEa vraagt zich af waarom wijzigingen, bedoeld in artikel 20, tweede lid, onderdeel b en e niet gemeld hoeven te worden. De NEa verzoekt u na te gaan of naar de juiste artikelen / onderdelen wordt verwezen.
36. Artikel 22, tweede lid, bepaalt dat de emissieautoriteit de gegevens wijzigt, nadat de juistheid van de melding is gebleken. De NEa vraagt zich af of een beoordeling van de melding in alle gevallen noodzakelijk is of dat kan worden volstaan met wijziging door de rekeninghouder zelf in het register.

Artikel 23 van de Regeling

37. Artikel 23, derde lid, van de Regeling bepaalt dat elke toegang tot het register als bevoegd wordt aangemerkt, tot het moment waarop de melding is verricht. Het betreft een maatregel met verstrekken gevolgen. De NEa vraagt zich af of dit artikel in alle gevallen toepasbaar is, bijvoorbeeld in het geval dat de rekeningbevoegde wordt gehackt of de onbevoegde toegang/handeling het gevolg is van nalatigheid van de NEa als beheerder van het register.

Artikel 25a van de Regeling

38. Artikel 25a van de Regeling bepaalt dat de producent van biobrandstoffen een massabalans voert over zijn productielocatie over de ontvangen hoeveelheden duurzame *grondstoffen voor de vervaardiging van biobrandstof* en vervaardigde hoeveelheid biobrandstof. Een onderneming die gecertificeerd is volgens een duurzaamheidssysteem, voert op grond van artikel 26a, eerste lid, van de Regeling een massabalans van duurzame *grondstoffen en biobrandstoffen* over een locatie waar zich de fysieke hoeveelheden grondstoffen en biobrandstoffen bevinden. Deze massabalans komt niet overeen met de definitie van massabalans in artikel 1 van de Regeling, die tot de in- en uitgaande stromen en de voorraad *biobrandstoffen* beperkt is.
39. Artikel 25a, tweede lid, onderdeel c, schrijft voor dat de producent van biobrandstoffen over een administratieve organisatie met maatregelen van interne beheersing en controle beschikt, die in opzet en werking waarborgen dat hij juist verantwoordt over de hoeveelheid per afnemer geleverde hoeveelheid biobrandstof. Het woord "hoeveelheid" komt in onderdeel c twee keer voor. Voorgesteld wordt het woord "*hoeveelheid*" voor "*per afnemer geleverde hoeveelheid vloeibare biobrandstof*" te verwijderen en aan de hoeveelheid ook de soort biobrandstof toe te voegen. Tenslotte vraagt de NEa zich af of voor de producent van hernieuwbare brandstof niet een soortgelijk artikel ingevoegd moet worden.

Artikel 25b van de Regeling

40. Artikel 25b, eerste lid, van de Regeling bepaalt dat een onderneming die gecertificeerd is volgens een duurzaamheidssysteem, een massabalans voert van duurzame grondstoffen en biobrandstoffen over een locatie waar zich de fysieke hoeveelheden grondstoffen en biobrandstoffen bevinden. Datzelfde artikellid schrijft voor dat – indien die onderneming ook inboekter is van vloeibare biobrandstof – hij de massabalans van duurzame biobrandstoffen voert over een locatie waar zich de fysieke hoeveelheden biobrandstof direct voorafgaand aan levering bevonden. De tekst van de tweede zin lijkt uit te sluiten dat een gecertificeerde schakel die tevens inboekter is een massabalans over duurzame grondstoffen voert, terwijl dit niet de bedoeling kan zijn.
41. Artikel 25b, derde lid, van de Regeling bepaalt dat de onderneming bij een vastgesteld verschil tussen de voorraad van tastbare hoeveelheden biobrandstof, de bedrijfsadministratie van biobrandstof en de massabalans zijn bedrijfsadministratie aanpast op de voorraad van fysieke biobrandstof. De massabalans maakt onderdeel uit van de bedrijfsadministratie. Doordat de massabalans in het artikellid wel apart wordt benoemd, is het onduidelijk of de massabalans in dergelijke gevallen ook moet worden aangepast.

Bijlage 2: Opmerkingen van stilistische aard

1. Artikel 1 van de Regeling definieert een "bewijs van duurzaamheid" als: "bewijs dat de duurzaamheid van een geleverde hoeveelheid fysieke biobrandstof bewijst, afgegeven door een gecertificeerde schakel van een duurzaamheidssysteem op basis van zijn massabalans." Voorgesteld wordt een dubbel gebruik van de term "bewijs" te vermeiden en het woord "bewijst" te vervangen door "aantoont".
2. Artikel 8a, eerste lid, van de Regeling bevat een spelfout. Voorgesteld wordt "hoe veel" te vervangen door "hoeveelheid".
3. Artikel 10, derde lid, van de Regeling bepaalt welke gegevens de inboeker bij het inboeken van een hoeveelheid hernieuwbare energie vermeldt. Tussen de onderdelen a en b ontbreekt het woord "en". De NEa verzoekt dit woord alsnog in te voegen.
4. Artikel 26 van de Regeling bevat een definitie van "besluit". Deze definitie is van toepassing op de artikelen in hoofdstuk 2 van de Regeling. Nu de term "besluit" verder niet in de dit hoofdstuk voorkomt (alleen in artikel wordt gesproken over Besluit energie vervoer) en andere definities ontbreken, lijkt een definitie overbodig. Voorgesteld wordt daarom artikel 26 te verwijderen.
5. Artikel 25b, tweede lid, bepaalt dat de massabalans een volledig onderdeel van de bedrijfsadministratie van een onderneming is. De toevoeging "volledig" is overbodig.
6. De titel van paragraaf 6 luidt: "Naleving van de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria en broeikasgasemissiereductiecriteria". De term "broeikasgasemissiereductiecriteria" komt dubbel voor. Daarnaast lijken de daarin opgenomen artikelen alleen gerelateerd te zijn aan de duurzaamheidscriteria. De reductieverplichting komt pas in hoofdstuk 2 aan de orde.
7. De ondertekening is gedateerd en moet worden aangepast.